

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: D. J.
bytem X
zastoupená obecným zmocněncem JUDr. P. J.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2023, č. j. X, ve věci obnovy řízení
o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná usnesením ze dne 3. 5. 2023, č. j. X, podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavila řízení o žádosti žalobkyně o obnovu řízení, protože žádost byla zjevně nepřipustná a vyplývalo to již ze samotné žádosti.
2. Žalovaná napadeným rozhodnutím změnila svoje usnesení ze dne 3. 5. 2023 tak, že podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), se žádost o obnovu řízení zamítá, protože žádost je zjevně nepřipustná vzhledem k uplynutí zákonné lhůty od vydání pravomocného rozhodnutí žalované č. j. X.
3. **Žalobkyně v žalobě** vznášela pochybnosti o profesionalitě posudkových lékařů oddělení Lékařské posudkové služby ČSSZ. Žalobkyně se obrátila na ředitele kanceláře České

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

lékařské komory ohledně výkonu posudkového lékaře. Ředitel zmíněné kanceláře v dopise ze dne 3. 4. 2023 žalobkyni sdělil pro žalobkyni dříve neznámé skutečnosti, a to o možnosti podání stížnosti na postup posudkového lékaře, který nepostupuje *de lege artis medicinae*. Žalobkyně obsírně popsala průběh předchozích řízení. O obnově řízení měl již dříve rozhodnout z moci úřední příslušný orgán sociálního zabezpečení, protože vydání opravného posudku o invaliditě byla nová skutečnost.

4. Věc navazuje na několik předchozích správních řízení a soudních řízení správních. Ta výstižně popsala žalovaná ve **vyjádření k žalobě**, ze kterého se podává následující. Žalobkyni byl na žádost ze dne 17. 10. 2016 přiznán rozhodnutím ze dne 6. 1. 2017 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dne 23. 11. 2017 OSSZ Olomouc zaslala žalované „Hlášení o snížení stupně invalidity“. Jeho přílohou byl posudek o invaliditě ze dne 6. 12. 2017, podle kterého žalobkyně byla invalidní, avšak nešlo již o invaliditu třetího stupně, ale o invaliditu prvního stupně. Rozhodnutím žalované ze dne 8. 12. 2017 byl žalobkyni od 12. 1. 2018 snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Proti rozhodnutí žalobkyně podala námitky. Podle posudku o invaliditě ze dne 3. 5. 2018, vypracovaného posudkovým lékařem žalované, pracoviště Ostrava, byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná proto rozhodnutí ze dne 8. 12. 2017 zrušila svým rozhodnutím ze dne 30. 5. 2018. Žalobkyně toto rozhodnutí převzala dne 1. 6. 2018 a nepodala proti němu námitky. Citované rozhodnutí ze dne 30. 5. 2018 nabylo právní moci dne 3. 7. 2018.
5. Žalobkyně se návrhem ze dne 14. 4. 2023 domáhala obnovy řízení, neboť posudkem o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 sice byla shledána i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, avšak uvedený posudek neobsahoval konstatování, že je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Toto konstatování je stěžejní pro účely posouzení nároku na výplaty podpory v nezaměstnanosti. Podle § 25 odst. 2 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, se uchazečem o zaměstnání nemůže stát fyzická osoba v době, po kterou je invalidní ve třetím stupni s výjimkou fyzické osoby, která je invalidní ve třetím stupni a je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Posudek o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 toto konstatování neobsahoval (pozn. soudu: tato vada byla předmětem sporu o vrácení podpory v nezaměstnanosti, který však není pro posuzovanou věc podstatný; krajský soud rozhodnutí o sporu rozhodl rozsudkem č. j. 72 Ad 57/2018-50 a následně Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem č. j. 8 Ads 58/2023-67; soudy uložily správním orgánům, aby výslovně v posudku o invaliditě uvedly, jestli je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek; to správní orgány učinily a jejich následná rozhodnutí potvrdil zdejší soud v rozsudku č. j. 72 Ad 47/2021-85 a NSS v rozsudku č. j. 5 Ads 58/2023-67).
6. Návrh na obnovu řízení však podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník řízení může podat nejpozději do tří let ode dne právní moci rozhodnutí. Prekluzivní lhůta v případě žalobkyně uplynula dne 3. 7. 2021. Žalobkyně byla prokazatelně seznámena s důvody obnovy řízení a měla dostatečný čas pro uplatnění svého požadavku, ale nevyužila ho.
7. **Žalovaná v napadeném rozhodnutí** o námitkách objasnila, že rozhodnutím ze dne 30. 5. 2018, č. j. X, zrušila své rozhodnutí ze dne 8. 12. 2007, č. j. X, kterým žalobkyni snížila výši invalidního důchodu, protože žalobkyně byla podle posudku o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně. Rozhodnutí žalované č. j. X nabylo právní moci dne 3. 7. 2018. Lhůta k podání žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 2

správního řádu uplynula nejpozději 3. 7. 2021. Žalobkyně žádost o obnovu řízení podala dne 6. 4. 2023.

8. Posudek o invaliditě není správním rozhodnutím a nenabývá právní moci, ani se jím nezahajuje řízení o důchodu. Rozhodnutí bylo změněno pouze z formálních důvodů, protože v něm byly nesprávně uvedeny forma a důvod ukončení řízení. Fakticky je výsledek však stejný – řízení nelze obnovit. Nad rámec rozhodnutí žalovaná žalobkyni poučila, že se může obrátit na oddělení Lékařské posudkové služby ČSSZ Ostrava se žádostí o doplnění posudku ze dne 3. 3. 2021 o náležitost ve smyslu § 7 písm. f) bodu 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Pokud se žalobkyně domnívá, že tato skutečnost má vliv na výši jejího důchodu nebo na nárok na jeho výplatu, může požádat o jeho zvýšení či úpravu podle § 56 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
9. **Žalobkyně v replice** namítala, že se žalovaná ve vyjádření k žalobě nezabývala odůvodněním, jestli jsou splněny podmínky pro obnovu řízení, tedy zda vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v původním řízení a které žalobkyně nemohla uplatnit a mohou odůvodňovat přitom jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, zejména hodnocení, zda postup posudkového lékaře lékařské posudkové služby žalované při vypracování dodatku posudku lze považovat za výkon lékařského povolání v souladu se zásadou *de lege artis medicinae*. Na obnově řízení existuje veřejný zájem. Žalobkyně byla přesvědčena o tom, že dodržela nejen tříletou objektivní prekluzivní lhůtu, ale i subjektivní tříměsíční lhůtu.
10. **Žalovaná ve vyjádření** ze dne 27. 11. 2023 poukázala na přiložené stanovisko Ing. Tomáše Machance, MBA, ředitele odboru sociálního pojištění Ministerstva práce a sociálních věcí č. j. X, podle kterého podnět žalobkyně ze dne 8. 9. 2023 ve věci stížnosti na postup žalované v důchodové věci žalobkyně byl nedůvodný. Jak již uvedl soud v rozsudku č. j. 72 Ad 47/2021-85, žalobkyně ve správním řízení ani v žalobě nevznesla konkrétní námitku, že by měla mít k výkonu výdělečné činnosti mimořádné podmínky a z jakého důvodu, v čem by měly spočívat a rovněž nepředložila žádný doklad, který by její žalobní tvrzení konkretizoval a osvědčil. Ve stanovisku je dále uvedeno, že nic takového žalobkyně nedokládala ani v návrhu na obnovu řízení, ani v návrhu na přezkumné řízení s výjimkou blíže nespecifikované námitky o nemožnosti posoudit schopnost výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek bez aktivní spoluúčasti posuzované osoby a ošetřujícího lékaře (ambulantního nebo klinického specialisty) a o rozporu se zásadou *de lege artis medicinae*. Žalobkyně podala návrh na přezkum rozhodnutí, avšak usnesení ze dne 3. 5. 2023 ještě nebylo pravomocné, a proto lze za vyřízení návrhu na přezkum považovat rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2023.
11. **Žalobkyně v dalším vyjádření** ze dne 2. 2. 2024 upozornila, že posudky o invaliditě ze dne 3. 5. 2018 a opravný posudek ze dne 3. 3. 2021 si vzájemně odporují ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míře poklesu pracovní schopnosti. Doplnění posudku o konstatování, zda je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, není zcela srozumitelné. Žalobkyně vyslovila nesouhlas se zamítavým rozsudkem krajského soudu č. j. 72 Ad 47/2010-43 a následným zamítavým rozsudkem NSS č. j. 5 Ads 58/2023-67 ze dne 19. 1. 2024, proti kterému podává ústavní stížnost.

12. **Žalobkyně při jednání soudu** odkázala na žalobu. Z rozsudku NSS č. j. 5 Ads 58/2023-67 vyplývá, že žalobkyni bylo upřeno právo na spravedlivý proces tím, že nebyla přítomna jednání posudkového lékaře, který vypracoval opravný (doplňující) posudek o invaliditě. Žalobkyně ve správním řízení uvedla všechno. Jednání posudkového lékaře není „švédský stůl“, aby si žalobkyně vybrala, co uvede. Naopak, rozhodné skutečnosti měl v posudku o invaliditě uvést posudkový lékař. Ten je členem České lékařské komory a musí postupovat *de lege artis medicinae*, avšak v posuzované věci tak nepostupoval. To byla nová skutečnost a důvod pro podání žádosti o obnovu řízení. Lhůta pro její podání uplynula od té doby, kdy se žalobce o pochybení posudkového lékaře dozvěděl. Žalobkyně podala proti citovanému rozsudku NSS ústavní stížnost a už obdržela akceptační dopis Ústavního soudu. V některých mezních případech je namístě, aby posudkový lékař vyžádal konzultaci ambulantního lékaře, zvláště v případě, když nemá příslušnou specializaci. To byl právě případ žalobkyně. Invalidizujícím onemocněním u ní byla somatizační porucha, která se léčí i ergoterapií (terapií prací). Původní posudek a opravný posudek se zcela lišily v závěru, jestli je žalobkyně schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. **Žalovaná při jednání soudu** opět poukázala na to, že objektivní tříletá promlčecí lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení marně uplynula před jejím podáním.
14. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Soud ověřil **ze správního spisu, že** popis přezkoumávaného správního řízení v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě odpovídá správnímu spisu.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. Sporná byla mezi účastníky řízení právní otázka, **jestli žalobkyně podala žádost o obnovu řízení nejpozději v objektivní zákonné lhůtě tří let.**
18. Podle § 100 odst. 1 správního řádu „*řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*
a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo*
b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,*
a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.“
19. Podle § 100 odst. 2 správního řádu „*účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoli správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.*“
20. Podle § 100 odst. 3 správního řádu „*ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.*“

21. Žalobkyně žádala o obnovu řízení dne 6. 4. 2023 a žádala o obnovu řízení, které žalovaná ukončila rozhodnutím ze dne 30. 5. 2018, které nabylo právní moci dne 3. 7. 2018. O tom nebylo mezi účastníky řízení sporu. Prostým výpočtem tří let od právní moci rozhodnutí vychází datum 3. 7. 2021. V tento den skončila nejzazší (objektivní) lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení a jejím podáním dne 6. 4. 2023 žalobkyně tuto lhůtu překročila o jeden rok a více než devět měsíců. Zákon neumožňuje její prodloužení či prominutí zmeškání. Soud zdůrazňuje, že počátek lhůty určuje den nabytí právní moci rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2018 a nemůže ho určit žádný jiný den.
22. Subjektivní lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení činí tři měsíce. Odvíjí se ode dne, kdy se účastník řízení o důvodu obnovy řízení dozví. Tato tříměsíční lhůta musí být přitom součástí tříleté objektivní lhůty. Žalobkyně v žádosti neuvedla žádný den, kdy se dozvěděla o tvrzeném důvodu obnovy řízení. Den, kdy se žalobkyně dozvěděla o možnosti podat stížnost na postup posudkového lékaře, není spojen s žádnou novou skutkovou okolností. Jde o informaci o právu. Pokud měla žalobkyně na mysli den, kdy byl vydán rozsudek zdejšího soudu č. j. 72 Ad 47/2021-85, tj. 23. 2. 2023, ani tento den nemůže být dnem, kdy se žalobkyně dozvěděla novou skutkovou okolnost. Rozsudek soudu v posuzované věci takovou okolností není (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 87/2022-46).
23. Žalobkyně v žádosti o obnovu řízení uvedla jako důvod skutečnosti zjištěné v soudním řízení správním, avšak neuvedla konkrétně, ve kterém řízení. Mělo se jednat o „tyto skutečnosti: výkon posudkového lékaře je výkonem lékařského povolání podle § 3 odst. 1 zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře (dále jen „zákon o České lékařské komoře“). Výkon této lékařské profese je svázán s povinným členstvím v České lékařské komoře. Lékař je povinen vykonávat své povolání *de lege artis medicinae*, tedy odborně, v souladu s etikou a způsobem stanoveným zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Výše uvedené je třeba vztáhnout na posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti a vypracování posudku o invaliditě na základě nálezu ošetřujícího lékaře. Vypracování opravného posudku nebylo možné považovat za výkon lékařského povolání v souladu se zásadou *de lege artis medicinae*. Posudkový lékař porušil povinnosti člena České lékařské komory podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o České lékařské komoře a je zde možnost dát podnět k uplatnění disciplinární pravomoci příslušného orgánu České lékařské komory.“ Žalobkyně odkazuje na právní úpravu, nikoli na právní skutečnost, tj. okolnost, se kterou právní norma spojuje vznik, změnu nebo zánik právního vztahu, tedy subjektivních práv a povinností.
24. Soud předesílá, že obnova řízení je – na rozdíl od přezkumného řízení – určena k nápravě *skutkových* nesprávností (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 39/2009-74). Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem k zajištění nápravy nesprávně, resp. neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobkyně však žádné skutkové nesprávnosti ve své žádosti konkrétně neuvedla. Skutkovými nesprávnostmi má zákon na mysli nikoli právní novoty, ale skutkové novoty – zjištění skutkového stavu. Skutkovou novotou bezpochyby není to, že se žalobkyně nyní dozvěděla, u kterého orgánu může podat stížnost na postup posudkového lékaře. Z koncepce obnovy řízení vyplývá požadavek, aby byly současně se žádostí o obnovu řízení doloženy (nebo alespoň konkrétně označeny) skutečnosti nebo důkazy, z nichž lze bezpečně seznat skutková zjištění, o něž se opírá žádost o obnovu řízení (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 287/2019-166).

25. Jak vyplývá z citace důvodů žádosti o obnovu řízení v bodě 23 tohoto rozsudku, žádost o obnovu řízení ve skutečnosti neobsahovala povinné náležitosti podle § 45 odst. 1 správního řádu, tedy na základě jakých skutečností žalobkyně obnovu řízení žádá. Vyjmenované důvody nejsou právními skutečnostmi.
26. Smyslem stanovení lhůt a přísných podmínek pro obnovu řízení je nenarušovat právní jistotu, právní účinky, závaznost a nezměnitelnost pravomocného rozhodnutí.
27. Obnova řízení má dvě fáze: zjištění podmínek pro její nařízení a případně její nařízení, ve které se teprve zjišťuje skutkový stav. Protože v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení, nelze vůbec přistoupit k posuzování konkrétního skutkového stavu (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 76/2014-44).
28. Podstatný ve věci nebyl ani žalobkyní tvrzený veřejný zájem. Jednak tříletá lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení již uplynula, jednak veřejný zájem není samostatným důvodem pro nařízení obnovy řízení. Spolu s veřejným zájmem musí být vždy splněn alespoň jeden z důvodů uvedený v § 100 odst. 1 správního řádu: buď musejí vyjít najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, nebo musí být zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí v obnovovaném řízení (§ 100 odst. 3 správního řádu). To se ale nestalo. Soud se proto dále námitkami o veřejném zájmu na obnově řízení nezabýval (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 87/2022-46, bod 35).
29. Postup žalované soud aproboval. Žalovaná v souladu se zákonem posoudila žádost žalobkyně jako zjevně nepřipustnou. Podle § 45 odst. 3 správního řádu „*žádost nesmí být zjevně právně nepřipustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni*“. Žádost žalobkyně byla zjevně nepřipustná, protože z jejího obsahu na první pohled bylo seznatelné, že jí nelze vyhovět a není třeba provádět dokazování či zjišťování (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 74/2007-55).
30. Soud neprováděl důkazy, které navrhla v žalobě žalobkyně, včetně výsledku účastníků, protože byly nadbytečné a nemohly nic změnit na tom, že objektivní tříletá lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení již uplynula.
31. Žalobkyně v žalobě označila jako osoby zúčastněné na řízení svého zástupce (manžela), ministerstvo práce a sociálních věcí, úřad práce a Českou lékařskou komoru. V replice žalobkyně navrhla vyžádat stanoviska osob zúčastněných na řízení. Tyto osoby však osobami zúčastněnými na řízení nejsou, ani být nemohly. Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. *osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat*. Z § 34 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že institut osoby zúčastněné na řízení je vymezen poměrně úzce, neboť je třeba, aby dotčení v právech bylo přímé, nepostačuje tedy pouze zasažení nepřímé či dokonce eventuální. Určitý subjekt se stává osobou zúčastněnou na řízení teprve kumulativním splněním materiální (dotčení na právech) a formální (výslovné oznámení) podmínky stanovené v § 34 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek NSS č. j. 7 As 70/2009-190). Osoby vyjmenované žalobkyní nebyly vydáním žalobou napadeného rozhodnutí nijak dotčeny na svých právech a povinnostech (natož na veřejných subjektivních právech a povinnostech), nebyly účastníky správního řízení a nemohly být dotčeny ani případným zrušením nebo nevydáním napadeného rozhodnutí.

Manžel (zástupce) žalobkyně, vyjmenované správní úřady ani Česká lékařská komora jakožto samosprávná stavovská profesní komora lékařů v posuzovaném případě nesplňují zákonné podmínky pro statut osob zúčastněných na řízení. Označené osoby se postavení osob zúčastněných na řízení nedomáhaly, s výjimkou zástupce žalobkyně, který však osobou zúčastněnou na řízení být nemohl; invalidní důchod jeho manželky náleží jen jí a právní sféry manžela se jeho přiznání a výplata netýká. Ostatně, zástupce (manžel) žalobkyně žádný důvod svého účastenství na řízení neuvedl. Vzhledem k uvedenému soud neměl povinnost vyzývat žalobkyni označené osoby, zda chtějí uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení a nebyl o tomto jejich statusu ani povinen rozhodovat (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 80/2013-49, bod 49). Takový postup by byl zjevně nevhodný a přepjatě formalistický (POSPÍŠIL, Petr. § 34 [Osoby zúčastněné na řízení]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016).

32. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Přezkoumávaný proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně ani úspěšná žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení (žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, ani úhradu nákladů řízení nepožadovala).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2024

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně